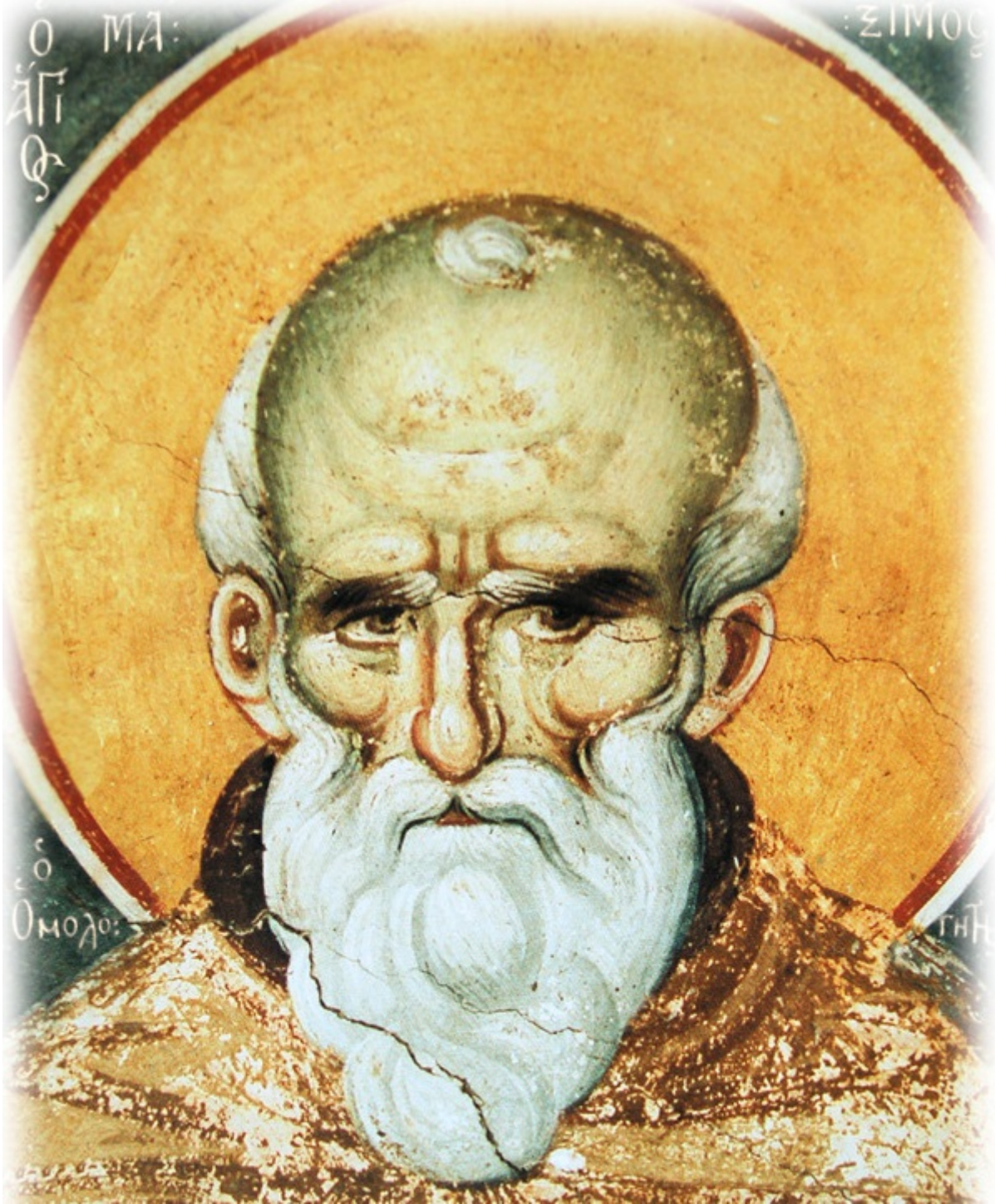
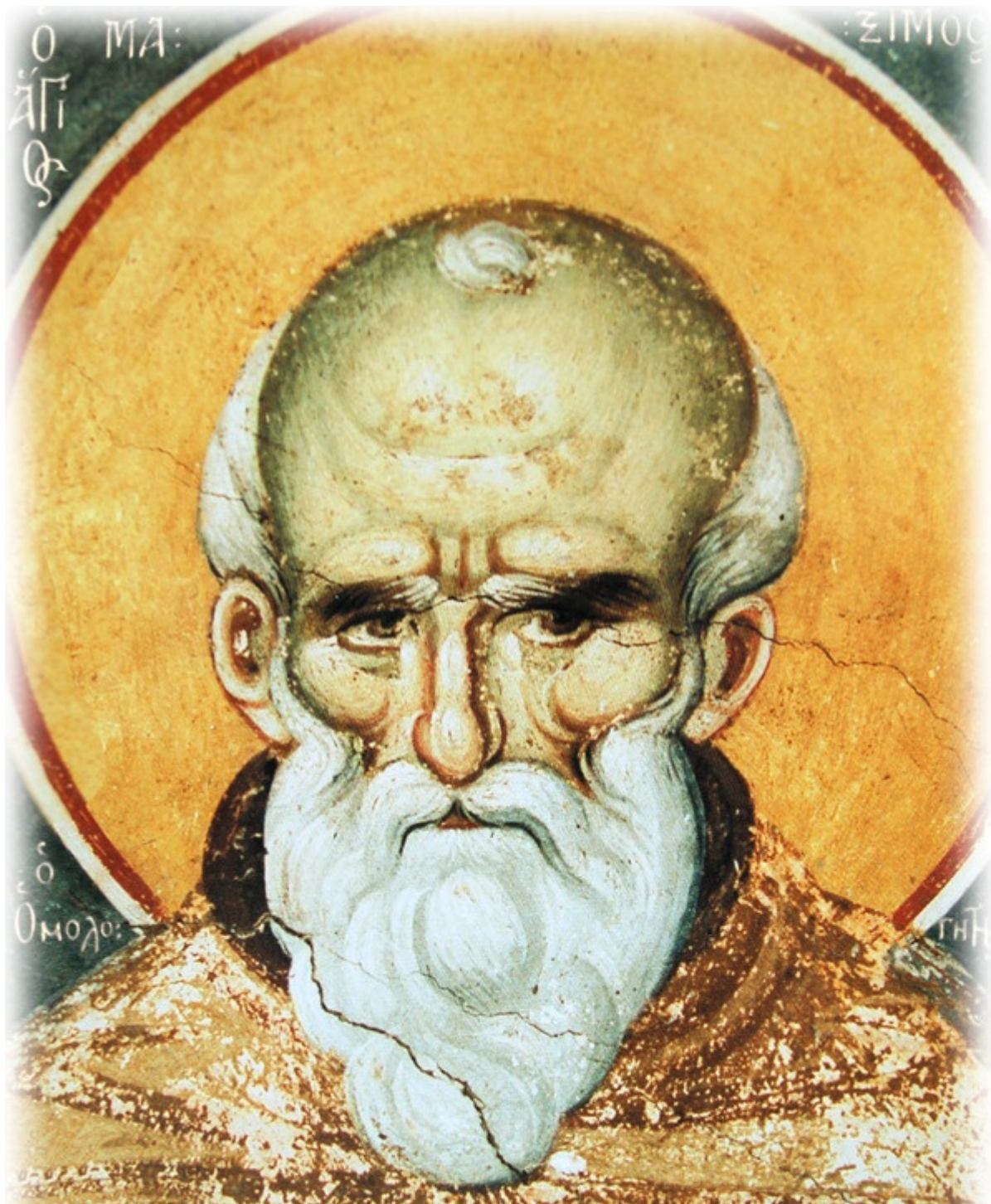

29 Νοεμβρίου 2019

Άγ. Μάξιμος Ομολογητής: Η τελεία αγάπη φανερώνει τους καρπούς της πάντοτε προς όλους αδιακρίτως!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Μάξιμος Ομολογητής.

70. Εκείνος που αλλάζει διάθεση απέναντι των ανθρώπων αναλόγως των χαρακτήρων των, ακόμη δεν απέκτησε την τελείαν αγάπην. Και άλλον μεν να αγαπάει, άλλον δε να μισεί, ή τον αυτόν άνθρωπο, πότε να αγαπάει και πότε να μισεί, για τις αυτές αιτίες.

71. Η τέλεια αγάπη δεν διακρίνει και δεν σχίζει την μία και ενιαίαν ανθρώπινη

φύση, επειδή οι άνθρωποι είναι και καλοί και κακοί· αλλά αποβλέπουμε πάντοτε στην θεόπλαστη ανθρώπινη φύση, αγαπάει όλους τους ανθρώπους εξ ίσου.

Τους μεν αγωνιζομένους χάριν της αληθείας αγαπάει σαν φίλους, τους δε φαύλους αγαπάει σαν εχθρούς της αληθείας. Τους ευεργετεί και μακροθυμεί, υπομένουμε τις εναντίον της κακίες τους, μη σκεπομένη εντελώς καμμίαν ανταπόδοση, αλλά αντιθέτως πάσχουμε υπέρ αυτών, εάν οι συνθήκες το καλέσουν για να κάμει και αυτούς φίλους, εάν είναι δυνατόν.

Πάντως η τελεία αγάπη δεν μεταβάλλεται, εάν αποτύχει και δεν επαναφέρει στους κόλπους της τους μισούντας αυτήν, αλλά φανερώνει τους καρπούς της αγάπης πάντοτε προς όλους τους ανθρώπους αδιακρίτως.

Διά τούτο και ο Κύριος ημών και Θεός Ιησούς Χριστός, αποδεικνύων την αγάπη του προς όλη την ανθρωπότητα, έπαθε και εχάρισε την ελπίδα της αναστάσεως σε όλους άνευ διακρίσεως καλού και κακού, ασχέτως αν έκαστος από την προαίρεσή του γίνεται άξιος θείας δόξας ή κολάσεως (Ρωμ. ε', 8)*.

72. Εκείνος που δεν καταφρονεί την ανθρώπινη δόξα, τις ταπεινώσεις, τον πλούτο, την φτώχεια, τις ηδονές και τις λύπες, ακόμα δεν απόκτησε την τελείαν αγάπη. Γιατί η τελεία αγάπη όχι μόνον είναι υψηλότερη απ' όλα αυτά, αλλά δεν υπολογίζει ούτε την πρόσκαιρη ζώην, ούτε και αυτόν τον θάνατο.

73. Άκουσε τι λέγουν όσοι έχουν καταξιωθεί να φθάσουν στην τελείαν αγάπην του Θεού:

Τις ημάς χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; Θλίψις; ή στενοχωρία; ή διωγμός; ή γυμνότης; ή κίνδυνος; ή μάχαιρα; καθώς γέγραπται· ότι ένεκά σου θανατούμεθα όλην την ημέραν, ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. Αλλ' εν τούτοις πάσιν υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος ημάς. Πέπεισμαι γαρ ότι ούτε θάνατος, ούτε ζωή, ούτε Άγγελοι, ούτε Αρχαί, ούτε Δυνάμεις, ούτε ενεστώτα, ούτε μέλλοντα, ούτε ύψωμα, ούτε βάθος, ούτε τις κτίσις ετέρα δυνήσεται ημάς χωρίσαι από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών» (Ρωμ. η', 35).

74. Οι δε φθάσαντες στο μέτρο της τελείας αγάπης προς τον πλησίον, άκουσε ποιους λόγους λέγουν· αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, ου ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι και της συνειδήσεώς μου, εν Πνεύματι αγίω ότι λύπη μοι έστι πολλή και

αδιάλειπτος οδύνη τη καρδιά μου. Ηυχόμην γαρ ανάθεμα είναι αυτός εγώ από του Χριστού υπέρ των αδελφών μου, των συγγενών κατά σάρκα, οίτινες εισίν Ισραηλίται» και τα εξής (Ρωμ. θ', 3).

Έτσι μίλησαν και οι άγιοι και συγκεκριμένως ο Μωυσής (Έξ. Λβ', 32).

75. Όποιος δεν περιφρονεί την ανθρώπινη δόξα, τις αισθητές ηδονές και την φιλαργυρίαν, η οποία τις αυξάνει και χάριν των οποίων γεννιέται, αυτός δεν δύναται να περικόψει τις αφορμές του θυμού. Και όποιος δεν αίρει τις αφορμές του θυμού δεν δύναται να φθάσει στην τελείαν αγάπην.

76. Η ταπείνωση και η κακοπάθεια του σώματος ελευθερώνουν τον άνθρωπον από κάθε αμαρτίαν. Η μεν περικόπτει τα πάθη της ψυχής, η δε τα πάθη του σώματος. Την οδό της ταπεινώσεως και της κακοπαθείας ακολουθών ο προφήτης Δαβίδ, έλεγε προσευχόμενος προς τον Θεόν· «Ίδε την ταπείνωσίν μου και τον κόπον μου και άφες πάσας τας αμαρτίας μου» (Ψαλμ. 24, 18).

* Ένας λόγος βασικός για τον οποίο πρέπει να αγαπάμε αδιακρίτως τους ανθρώπους είναι αυτή η κοινή φύση. Το 71 κεφ. αποκαλύπτει πλήρως την εμπειρίαν αυτή του αγίου Μαξίμου.

Αποσπάσματα από τον «Πρώτο λόγο περί αγάπης» από το βιβλίο «Του εν αγίοις πατρός ημών Μαξίμου του Ομολογητού, Έτα 400 κεφάλαια περί αγάπης και ερμηνεία εις το Πάτερ ημών'».

Μετάφραση, εισαγωγή, σχόλια Μοναχού Θεοκλήτου Διονυσιάτου. Έκδοση Ορθοδόξου Κυψέλης.